

ZEEUWSE ROEM

Kristiaan Minderhoud pakt goud en brons bij WK Kustvissen Junioren

Kristiaan Minderhoud geeft in dit artikel tips & trucs voor het kustvissen.

Een botje voor Kristiaan.

Het Junioren Kustvisteam onder 21 jaar won in mei goud op het WK strandvissen in het Franse La Tremblade. Kristiaan Minderhoud (21) blonk met een bronzen plak bovendien uit in het individuele klassement. Op het Noordzeestrand tussen Zoutelande en Westkapelle geeft hij een clinic kustvissen in het bijzijn van bondscoach Henri Karremans.

TEKST MICHEL VERSCHOOR FOTOGRAFIE MILAN RINCK

De Zeeuwse riviera doet zijn naam bij deze reportage geen eer aan. Het Noordzeestrand op Walcheren, beroemd om het hoge aantal zonuren, wordt hartje zomer van de ene op de andere dag geteisterd door windvlagen, slagregens en wateroverlast in naburige kustplaatsen. Het strand dat een dag eerder nog overladen was met badgasten, is nu geheel verlaten. Nu niemand zich in het zeewater waagt, zijn strekdammetjes en paalhoofden weer aantrekkelijk voor de zeebaars. Ook platvis zit mogelijk wat dicht bij de branding.

VISVIRUS

Kristiaan Minderhoud pakt dus hoopvol zijn materialen uit aan het strand waar hij al heel vroeg leerde vissen. “Vanaf dat ik een jaar of zes

was mocht ik met mijn vader en een familievriend mee naar wedstrijden toe. Al snel viste ik daar met een aangepaste hengel mijn wedstrijdjes mee.” Het visvirus kreeg hem te pakken, ook omdat afleiding van andere sporten zoals voetbal wegviel door langdurige knieklachten. “Samen met mijn

broer kon ik me dus volledig richten op het vissen. Stap voor stap zijn we onze visserij gaan professionaliseren. Toen een vriend zich bij ons aansloot, werden we steeds fanatieker.”

KLEILAAG

Met een noordenwind staan we op het zuidwestelijk gele-

gen strand nabij de strandopgang bij het chique Hotel Zuiderduin in Westkapelle relatief gunstig. Op een steenworp afstand varen flinke containerschepen afkomstig uit de haven van Antwerpen voorbij. De vaargeul ligt hier dicht onder de kust en vlak daarbij, olopend richting het strand, bevindt zich een voedsel- en visrijke kleilaag. “Die is met 100 gram lood aan 4,5 meter lange strandhengels met wat kracht en souplesse bij laagwater prima bereikbaar,” zegt bondscoach Henri Karremans, die van een afstandje meekijkt naar de kunsten van zijn WK-pupil. “Daar stroomt het water sneller”, wijst hij op strepen in het water. “Als je het water leert lezen, weet je dat daar een geul ligt waar achter obstakels en oneffenheden vis te verwachten valt.”

PRIUKEN

Voordat Kristiaan zijn haken van aas voorziet, gooit hij de lijn eerst eenmaal uit. “Dat doet hij om geen ‘pruikjes’ te gooien bij het daadwerkelijke inwerpen”, legt Karremans uit. “Kris maakt zijn lijn nat zodat die netjes en strak op de spoel komt te liggen. Dan

kan hij straks met beaasde haken verder en gericht gooien zonder in de war te raken.” Het aas eenmaal op de haken geregen, werpt Kristiaan de lijn niet recht voor zich maar stroomopwaarts in. Karremans: “Zo wordt de lijn tegen de bodem gedrukt, waardoor vis meer kans krijgt om te bijten. Als het lood eenmaal op de bodem is beland, ligt de lijn vaak alsnog recht voor je uit.” Nu de stroming er nog niet vol in zit gebruikt Kristiaan rond lood, maar zodra het tij erin komt schakelt hij over op ankerlood.

STRANDFEEDER

De twee lichtgewicht strandhengels van 4,5 meter waarmee Kristiaan vist, hebben ieder een andere top. “De een is wat harder, de ander wat zachter. Dit zodat ik kan variëren in de afstanden waarop ik vis.” Ook heeft hij een feederhengel bij zich om als het water opkomt bij de naastgelegen palenrij lichtgewicht op zeebaars te kunnen vissen. “Met deze feeder zijn de aanbeten vooral bij wat kleinere baars nog goed te zien. Bovendien heb ik het idee dat ik met zo’n zachte top de aanbeten sneller

verzilver. Baars pakt het aas makkelijker en haakt zich ook sneller. Buiten deze voordelen is het vissen met de feeder op zeebaars ook gewoon een prachtige sport.”

AASCOCKTAIL

Het aas voor deze sessie bestaat uit diverse maten zagers, groot en klein, en

zeepieren. De haken zullen vooral van cocktails van zagers en pieren worden voorzien. Al het aas is ‘in het wild’ geoogst. “Zelf pieren en zagers steken levert altijd betere kwaliteit aas en betere vangsten op,” zeggen Kristiaan en coach Karremans vol overtuiging. “De geur is sterker, de dieren zijn meestal

Zorg voor een snelle molen zodat je bij het inhalen niet vast komt te zitten in de kleirand.

Van links naar rechts: slikzager, steekzager en zeepier. Prima aassoorten, zeker als ze zelf gestoken en kakelvers zijn.

wat sterker en gaan, mits goed gekoeld, ook een stuk langer mee." Het aas wordt aangeboden aan in totaal drie haken op dwarrellijntjes, waarbij het lood zowel onder als boven de haken zit. De variant waarbij het lood boven de onderlijn zit en het aas vrij over de bodem kan bewegen, blijkt al snel de voorkeur te

hebben bij de tamelijk rustige zee van vandaag.

KALE HAKEN

Kristiaan heeft zijn aas zo'n tachtig meter in zee geworpen. Aanbeten zijn op deze afstand niet altijd goed waarneembaar, dus draait hij ter controle de lijnen maar eens binnen. "Het had

geen kwaad gekund dit iets eerder te doen," adviseert coach Karremans. "Het is nu dan wel geen wedstrijd waarbij het aankomt op snel binnendraaien en opnieuw beazen, maar ook vandaag willen we vis vangen – en een kaal gegeten haak trekt geen gul of platvis aan." De haken zijn inderdaad kaal gegeten,

maar de twee kleine gullen en een schar die hiervoor verantwoordelijk zijn sieren de zijlijnen. "Dat had ik niet verwacht," zegt Karremans, "Zo zie je maar dat vis actief wordt na een weersomslag."

COMPETITIEF

Karremans, docent Nederlands en Maatschappijleer, is al vijftien jaar bondscoach bij de junioren kustvisploeg. Op het WK in Frankrijk coachte hij vijf vissers die hij op basis van hun prestaties in de zes Topcompetitiewedstrijden selecteerde. Evenals in bijna alle voorgaande jaren waren dat ook dit jaar allemaal Zeeuwen. Karremans: "De Zeeuwen komen het best voorbereid op wedstrijden af. Dat komt omdat ze in deze provincie zelf pieren en zagers kunnen steken. De meeste jongens wonen hier ook redelijk dicht op het water en jagen elkaar al van jongs af aan op tijdens lokale competities. Het competitie-element is hier al van nature aanwezig, zelfs nog voordat die jongens daadwerkelijk deelnemen aan de landelijke strijd om de top."

TEAMSPIRIT

Naast de ranking, let Karremans ook op een aantal andere criteria bij het selectieproces. "Ze moeten met dunne lijnen, kleine haakjes en buitenlandse aassoorten kunnen vissen – de visserij in zuidelijke landen is heel anders dan die bij ons. En iemand moet in teamverband kunnen functioneren. Bij een WK gaat het in de eerste plaats om de teamprestatie." Om dit tussen de oren te krijgen, organiseert Karremans voor het WK een aantal bijeenkomsten waarbij het creëren van teamspirit voorop staat. "Dat betekent dat niemand iets voor zichzelf houdt, maar alle informatie deelt. Alleen dan kunnen we

Met goed gesorteerde onderlijnen loopt alles op rolletjes.

MATERIAAL EN TECHNIEK

De zeebaars – zowel de Europese als de gestippelde variant – was de belangrijkste vis van het WK Kustvissen voor junioren eerder dit jaar in het Franse La Tremblade. Kristiaan en zijn teamgenoten visten hier op met achter het lood geviste onderlijnen. Dicht onder de kant werd vanwege de grotere beweeglijkheid de drie-haaks-lijn onder het lood ingezet. Voor de visserij op grote afstand (100 meter en verder) werd overgeschakeld naar een onderlijn met twee haken die met behulp van gemiddeld 160 gram lood werd weggezet. De onderlijn was opgebouwd uit ongeveer 1,5 meter sterke Norway Sealeader, met daaraan twee of drie Gamakatsu fluorocarbon zijlijntjes van 18/00 tot 23/00 bevestigd – hoe harder het waaide en hoe hoger de golven waren, hoe dikker het zijlijntje was. De zijlijntjes werden niet geknoopt, maar bevestigd via mini-warteltjes die met piepkleine stuitjes werden verlijmd. Aan het uiteinde van de 80-100 cm lange zijlijntjes werd de Gamakatsu F314 haak in de maat 8 en 10 gemonteerd.

Het Nederlandse juniorenteam – Kees Gillissen, Kristiaan Minderhoud, Marco Mol, Lennard Noorthoek en de coaches Frank Peene en Henri Karremans – op de hoogste trede van het podium bij het WK Kustvissen in Frankrijk.

onze tactieken en technieken verder verfijnen. Wie ter meerdere eer en glorie van een individuele prestatie iets voor zichzelf houdt, schakelt de rest van het team uit."

GOED VOORBEREID

De gedegen voorbereiding was een belangrijk onderdeel van het succes van de junioren ploeg op het WK. "We hebben van tevoren gekeken hoe er op en rond het wedstrijdparcours wordt gevist, wat voor vis er zit en hoe de stranden er uit zien", zegt Kristiaan. "Vanaf de duinen hebben we het parcours in kaart gebracht. Dan zie je waar de dieptes en ondieptes zich bevinden. Aan de hand van onze aantekeningen wisten we na de loting precies waar we moesten gooien." De langgerekte, brede en vlakke Franse stranden zijn volgens Karremans enigszins vergelijkbaar met de Noord-Hollandse kust. "Het water komt er snel op en loopt ook snel weer weg via muien en zwinnen. Je kunt er gunstig en ongunstig loten. Zo had Kristiaan wereldkampioen kunnen worden als hij tijdens de derde wedstrijd iets gunstiger had geloot. Nu stond hij in een zwin met sterke stroming. Daar zit de vis niet, want die verkiest plekken waar ze rustig aan aas kunnen komen."

De vaargeul ligt aan het strand van Zoutelande dicht onder de kant.

GEVLEKTE ZEEBAARS

Tijdens het WK in Frankrijk werd voornamelijk gevestig op de gevlekte zeebaars. Dit familielid van de Europese zeebaars wordt gekenmerkt door de zwarte spikkeltjes op de zij. “We visten er met onderlijnen van zo’n anderhalve meter met daaraan drie wat grotere haken,” vertelt Kristiaan. “Die zaten aan niet te dunne zijlijntjes van circa tachtig centimeter lengte en propten we goed vol met een aascocktail. De onderlijn werd achter het circa 160 gram zware lood gevist. Zo gokten we op de grotere vissen, wat goed uitpakte en de ploeg veel punten opleverde.” Bij deze reportage is alles anders, aangezien Kristiaan zich nu in eerste instantie focust op platvis. “Daarom varieer ik onder meer met onderlijntjes, kleurtjes, loodzetting, vrij bewegend aas en straks misschien nog wat met afhouder-tjes; al werken die doorgaans beter bij ruwer weer.”

DILEMMA

Dan dient zich halverwege deze visochtend een dilemma aan. “Het is nu een uurtje na laagwater,” zegt Kristiaan. “Over een uurtje is het de beste periode voor de tong, maar

ook voor zeebaars bij de strekdam. Dus wat gaan we doen? Tong of zeebaars?” Er wordt besloten op twee paarden te gokken. Om het vissen met de feeder mogelijk te maken, wordt er een strandhengel binnen gehaald. “De feeder met slikzagertjes gooi ik op korte afstand van de palenrij in. De stroming drukt de lijn dan tegen de stenen rondom de palen aan.” Ferme tikken op de top verraden al snel dat de vis trek heeft. In korte tijd draait Kristiaan drie zeebaarsjes binnen, wat het vangsttotaal op elf brengt: vier platvissen, vier gulletjes en drie zeebaarsjes. Niet verkeerd voor een verregende zomerdag.

Een zeebaarsje aan de strandfeeder levert bij wedstrijden belangrijke punten op.

De drie-haaks-onderlijn wordt boven het lood gevist.